

STANOWISKO
VIII ZGROMADZENIA OGÓLNEGO
ZWIĄZKU GMIN WIEJSKICH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

POZNAN, 14 MAJ 1997 r.

w sprawie

PROBLEMÓW SŁUŻBY ZDROWIA

Zły system opieki zdrowotnej w Polsce, a także brak od lat jakichkolwiek działań ze strony administracji rządowej w kierunku jego poprawy doprowadził do dramatycznych konfliktów we wszystkich obszarach dotyczących służby zdrowia.

Akcje protestacyjne pracowników służby zdrowia są tylko widocznym skutkiem wadliwego systemu działania opieki zdrowotnej w Polsce. Główne przyczyny obecnego stanu to:

- zbyt małe nakłady na opiekę zdrowotną,
- wadliwy i nieczytelny sposób gospodarowania środkami finansowymi.
- rozchwiana struktura systemu opieki zdrowotnej, co przejawia się w zatarciu kompetencji (np braku rozmówcy dla protestujących pracowników służby zdrowia, dla samorządów, które przejęły prowadzenie zakładów podstawowej opieki zdrowotnej),
- funkcjonowanie rozwiązań cząstkowych (ustawa o wielkich miastach, sprawa komunalizacji obiektów służby zdrowia), które nie są związane z całościową wizją reformy systemu opieki zdrowotnej.

Na tle obecnej sytuacji ustawa z dnia 6 lutego 1997 roku o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym jest próbą kompleksowego rozwiązania nawarstwionych przez dziesiątki lat problemów. Za właściwe można uznać założenie, iż rozdzielić należy rolę podmiotu organizującego świadczenie usług (zakłady opieki ambulatoryjnej, szpitale, pojedynczy lekarze) od roli płatników zakupujących te usługi. W tej sytuacji kasy powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego przyjąłby na siebie funkcje, które dotychczas pełni administracja rządowa lub samorządowa.

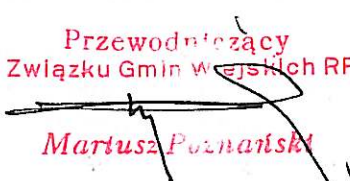
Podkreślić jednak trzeba, że mimo pozorów „urynkowienia” systemu opieki zdrowotnej ustawa przedstawia wizję nowego rodzaju centralizmu, tym razem sprawowanego przez zhierarchizowaną, bardzo rozbudowaną strukturę kas ubezpieczeniowych, finansowanych z pieniędzy podatników kosztem należnych dotychczas gminom udziałów w podatku dochodowym.

Wymuszony przez środowiska samorządowe pkt. 3 art. 30 ustawy mówiący o tym, że fakt odliczenia składki na powszechne ubezpieczenia zdrowotne od podatku dochodowego nie może spowodować zmniejszenia dochodów gmin jest zbyt słabym zabezpieczeniem przed możliwą utratą ok. 47% tych środków dla budżetów gmin.

Ustawa nie zdejmuje również z gmin obowiązku zapewnienia opieki zdrowotnej mieszkańców w sytuacji, gdy na ich terenie nie zadziałają mechanizmy ustawy, natomiast nie przewiduje przekazania żadnych środków na ten cel. Nie rozwiązuje także problemu funkcjonowania resortowych placówek służby zdrowia (art. 166), a także nie uwzględnia żądań strony samorządowej dotyczących udziału przedstawicieli samorządów w radach nadzorczych kas. Jako regułę stosuje się także uznawanie sejmików samorządowych jako jedynych przedstawicieli samorządu, co nie jest zgodne z rzeczywistością i aktualnym porządkiem prawnym.

Związek Gmin Wiejskich RP **w y r a ż a z a n i e p o k o j e n i e** obecną sytuacją w systemie opieki zdrowotnej, która prowadzi do obniżania poziomu tej opieki.

- **O c z e k u j e** znowelizowania ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym w kierunku odbiurokratyzowania przyszłych struktur kas ubezpieczeń i zapewnienia samorządom wpływu na przebieg procesu przekształcania systemu opieki zdrowotnej.
- **Ż ą d a** opracowania spójnej koncepcji finansowania ubezpieczeń zdrowotnych, która nie narazi budżetów gmin na drastyczne obniżenie dochodów.

Przewodniczący
Związku Gmin Wiejskich RP

Marcin Poznanski